

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС **ВЕЛИКО**
и ОК на Отечествения фронт **ТЪРНОВО**

Брой 42 Четвъртък, 10 април 1975 г.
(3626) Год. XXXII
Цена 2 стотинки

Пролетно настъпление

В ТСК — Поликраище пролетните работи се извършват качествено и в срок ● Подценена е подготовката за поливния сезон

Очакването на селскостопанските труженици пролетта да донесе хубава влага не се оправда. Падналите валежи са крайно недостатъчни и механизаторите и растениевъдите отново са изправени пред решителна битка със сушата. Засушливата пролет ги накара да търсят всички възможни начини и средства, за да запазят наличната влага в почвата, да съхранят оскудените води и да влагозапасят колкото се може повече площи.

Отговорна е задачата за бърза и качествена обработка на площите за сента, за щото това е един от начините да се запази влагата. Осъзнавайки това, механизаторите от ТСК — Поликраище работиха съвместно, без да жалат сили. Определени те срокове и технологични изисквания се спазват точно. Напреме са подготвени площите за всички ранни и средноранни култури. На 1800 дка, предназначени за слънчоглед, е направено предсент бено брануване. В клона ще се отглежда царевича върху 10 000 дка. Всички те са бранувани, а половината от тях се брануват вече втори път.

Хубавата традиция да се приемат площите за сента с протокол тук намира широк прием.

На сролната пролетна сента и на борбата с плевелите селскостопанските работници от Поликраище гледат като на едно от най-отговорните мероприятия. Те едни от първите в промишлено-аграрния комплекс завършиха сента бата на слънчогледа и захарното цвекло. Започна и сента бата на царевичата. В трите производствени участъка — Поликраище, Янтра и Кулина — работят осем сеялки. Досега са засети около 3000 дка.

На шурм са и зеленчукопроизводителите, които със своето майсторство са известни далеч зад границите на страната. Тази година те ще отглеждат 800 дка с домати, 660 дка — с пипер и 180 дка — с коринпиони. Ранните доматни отглеждат са пикирани, площите са подготвени. Сега градинарите от първа бригада пикират средноранните доматни.

С чувство на отговорност се отнесоха механизаторите и към пръскането с хербициди. Това агротехническо изисква

не отдавна е изпълнено и сега буйните, гъсти жита рават око.

С главния агроном на кло на Тяноко Тяноков обходихме много от блоковете. Добротото качество на извършената работа е дало и своите добри резултати — засега влагата в посевите и подготвените площи е запазена. Но това може би е предизвикало известно успокоение у ръководството и то е оставило на по-заден план най-актуалната задача — влагозапасяването. Вярно е, че трайните насаждения са по-леги. И сега дъждовалните инсталации влагозапасяват дневно по 100 дка люцерна и по 50 дка грах. Но това е крайно недостатъчно. Влагозапасяването на есенниците не е започнало. Не е изпълнен и планът за реконструкция на каналната мрежа. От 4000 м канали са облицовани 3300. Ако ръководството не вземе мерки навреме да се завърши облицовката, има опасност голямото пролетно настъпление на селскостопанския фронт да завърши с неуспех. А това не бива да се допуска.

Емилия ГУГОВА

За тази работа е нужна много обич

Горските работници от бригадата на Маринка Йоргова са залесили хиляди декари планинска земя ● Трудно е да се преборваш с вятъра...

Всяка сутрин камрионът ги оставя долу, при раздъбналите върхове на големанските лозя. Нарамил торбици, раници и еднодневки, дваде сестина мъже и жени поемат пешком стръмнина и неравен път нагоре, към Таслашкия баир. И макар, че не са никакви туристи, човек би позавидял на лекотата, с която всички те, дори и 70-годишният дядо Панайот Колев и Иван Бешев с бодките в крака и постоянния си спътник — бастуна, преодоляват препятствията по пътя към обекта.

А пътят на залесителната бригада на Маринка Йоргова независимо от обектите, на които работят горските работници, е все стръмен и не спокоен и винаги води нагоре, към ветровете. И никой от тези корави планинци не се оплаква нито веднъж, не им дотезаха баирите, само там в Балкана и немялостите ласки на вятъра. За щото такава е работата на горския работник — да създава живот дори и на непероятно трудни терени, да се преборва и със стихията, да го пази. А тази бригада на Великотърновското горско стопанство може да се похвали, че досега е вдъхнала живот на хиляди декари пустееща земя — понякога камениста и корава, трудно податлива на ласката на човешката ръка...

— Откачме почнали работата в Горското, отпреди двайсетина години, сме залешили сума ти гора из Балкана. Много дървета порастаха, взехме вече да ги сечем. Да знаете само каква дървесина дават — усмихва се за румяняла Стефка Бонева.

— Тя, гората, знае да се отплаща, щом се грижиш за нея. Пък грижите започват още преди да посадиш разсада — с охота обяснява бригадирката — Деветлеска и седем процента от насажденията ни се прихващат — ей това ни е на нас отплата... Пък тази година времето е сухо и ветровито, да не се изложим.

И коравите селски ръце с особена нежност оправят всяко коренче на бъдещото борово дърво и внимателно го слагат в жаждата за зеленина земя. Проста работа наглед, но и тя иска и майстор

лък и обич. А у тези двама сестина човека има толкова много обич, която заразява... Ето, дошли са в село през пролетната ваканция ученици от града, при баба и дядо, при роднини — да погостуват, да отдушнат малко в Балкана. И в една хубава априлска утрин лесокulturна та бригада на Маринка Йоргова току се подмлади — на помощ й дойдоха Иванка Бонева, Симеонка Симеонова, Даниела Симеонова, Добромир Димитров. И не мислеше, че някой насила ги е довел на Таслашкия баир или пък са дошли тук просто „на въздух“. Всеки от дружината бригадира че ви каже, че млади те са пълноценни работници. Може би защото и те носят в кръвта си своята голяма обич към родния Балкан. Като Цонка Занкова, като Илия Георги и Радка. Като всички от бригадата, които му оставаха верни и са все отлични горски работници.

И друг път ми е правила впечатление една особеност на балканците. Ще те пострешне, ще те нагости с как

вото има, ще те отвори душа та му за блага приказка. И с безхитроостна, но подкупваща прямота е готов да ти се изповяда. Но тръгнеш ли с него из Балкана, няма да те изпусне от погледа си, а ръцете и краката ще те гледат — стръкче да не прекръшиш, коренче да не изтръгнеш. И прав е човекът — гората е хлябът му, имането му. Животът и обичта му.

И горе, на Таслашкия баир, отдето цъфнатите черешки в нискоко приличат на пухкави бели облачета, срещаш неколцина истински планинци с обветрени заруменили лица — общители, приказливи, остроумни и смаяващо гостоприемни. Работата им беше спорна, защото в душите си са скътали една обща грижа, любов и болка — гората. Тази, която бяха наследили. Другата, която са създали с коравите си ръце и нежните си сърца. И гората, която след време ще се раззелени и тук, и навсякъде, където сега вятърът спира само за да си отдухне.

Мария КАЧАКОВА

Шлосеро-монтажната бригада с ръководител Христо Медарев от Машиностроителния завод в Павликени изпълни петилетния си план и до края на годината ще произведе продукция за 120 000 лева.

1975

Съревнование — април

ДА НЕ ОТСЛАБВАТ ТЕМПОВЕТЕ!

През първото тримесечие колективите на държавните и кооперативните промишлени предприятия от окръга преизпълниха държавните си планове с 3.5 на сто, а насрещни те — с 2.4 процента. В сравнение със същия период на миналата година е произведена на в повече обща промишлена продукция за 22 912 000 лева.

Най-голямо преизпълнение на държавния план осигуриха: Заводът за хартиени опаковки — Павликени — с 53.5 на сто, Фабриката за минераловатни изделия — Полски Тръмбеш — с 31.6 на сто, ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица — с 14.5 на сто, КЗХ „Тр. Сапариев“ — с 12.5 на сто, МЗ „Белица“ — Килифарево — с 11.2 на сто, Заводът за ремаркета — Елена — с 10.7 на сто и други.

Въпреки добрите резултати неизпълнение на държавния план за общата промишлена продукция през тримесечното допуснаха 13 предприятия. Ка то цяло не изпълни своите планови задължения промишлеността в Свищов, Лясковец и Стражица.

Кои са основните причини за сегашното неизпълнение на

плана?

Преди всичко недостигът и липсата на суровини и материали, което не говори много добре за далновидността и оперативността на плановите и снабдителните отдели в съответните предприятия. Други причини са неполучените в срок кооперирани доставки, недостигът на работници и не на последно място — несвоевременното въвеждане в действие на новите производствени мощности. Излишно е да спорим обективни или субективни са тези причини. Те съществуват и трябва час по-скоро да бъдат премахнати, а едно от добрите средства за това е масовото разгръщане на всенародното социалистическо съревнование.

Към 31 март тази година годишният държавен план за общата промишлена продукция на окръга е изпълнен 22.7 на сто срещу 21.4 на сто за същия период на миналата година. Борбата сега е да се увеличи и количествено, и качествено ръстът на нашето икономическо развитие. Идва Първи май, броятният празник на труда, и ние трябва да го посрещнем с нови трудови успехи!

Фондът на бригадира — действителност или само добро пожелание?

Взаимовръзката съревнование — производствени резултати в селското стопанство е ясна. И не случайно на съревнованието се определя решаваща роля за разширяване на постигнатите успехи. Тази негова функция обаче е свързана с необходимостта от устройство на цялата досега на работа, с изграждане на нова система, с възприемане на нови критерии. На практика това означава скъсяване с кампанияността, на познатото редувание на периоди на затишие и активност във водене

то и отчитането.

Макар задачата да изглежда обща, всъщност тя означава конкретни задължения за всички, на първо място за ръководителите. И не на последно място за онези, които пряко ръководят производството. Тяхната ключова позиция е оценена по достойнството, което доведе до създаването на фонд на бригадира. Не на председателите, не на управителния съвет, а именно на бригадирите. Този фонд не може да се разглежда другояче освен като изключителна възможност за разгръщане на съревнованието, което не само междукомлексите, стопанствата и бригадите, а вътре в самата производствена единица. Как се използва обаче тази възможност?

ДОКУМЕНТИТЕ

„За допълнително премиране се залагат до 5 на сто от общия фонд трудово възнаграждение на съответните членове и предприятия на АПК. До 50 на сто от тези средства се предоставят на ръководителите на производствени единици като фонд на бригадира за текущо премиране. Средствата се дават за сръчно и качествено изпълнение на поставените задачи, както и за редовно и активно участие в периоди с високо трудово напрежение.“

Разпоредба на Бюро на Министерския съвет от 10 ноември 1972 г.

„Средствата от фонда на бригадира се изразходват по прещенка на ръководителя на производствена единица и се изплащат непосредствено след извършване на мероприятията.“

Държавен вестник, бр. 10 от 2 февруари 1973 г.

На 3 стр.

С надежда и тревога

Проблеми на цеха за ширпотреба в Камен ● Необходими са обединени и навременни действия!

В Камен от много години са се развивали промишлени дейности, но по различни причини и досега не е създадено едно съвременно промишлено предприятие. Затова, когато в западната покрайнина на селото бе построено обширно хале, надеждата отново обляхна хората...

Отначало халето било предназначено за някаква техническа работилница, после — за нуждите на ТКЗС и така стояло неизползувано, докато с неговото стопанисване се заемат Заводът за радиатори в Стражица. Няколко месеца в завода се обучават нови работници и през септември миналата година в Камен заработи цех за производство на стоки за широко потребление. С незначително оборудване и не достатъчна работна сила до края на годината цехът е произвел тави за колици и гаражни врати на стойност 25 000 лева...

Тази година производственият план на малкия колектив е 700 000 лв. според „спуснатия“ на завода план за производство на стоки за широко потребление. През първото тримесечие на предконгресната година в цеха е произведена продукция за около 50 000 лв., реализирана е и печалба от 12 000 лв. Сега тук се произвеждат железни кофи за болтчета. Научихме, че предстои и усъвяването на ново изделие. В завода съществуват перспективи (но неизяснени) иден относно производството на стоки за ширпотреба, обаче в цеха хората не са уверени, че успешно ще изпълнят годишния си план. Не бе трудно да се разбере откъде идва тази неувереност...

Докато отива само лошият селски път разваля впечатлението от хубавата предста

вителна сграда на цеха, то вътре много неща бъдат недоумение. Един автокран, една или две производствени машини, в безпорядък разхвърляни материали и готова продукция... Не е чудно, че някой скептици си задават въпроса — кому е нужна тази „измъчена работа“?

Безспорно цехът е нужен на Завода за радиатори. Съгласно постановление № 113 на Министерския съвет от 28.XI.1974 г. всички организации с производствена дейност, независимо от характера им, се задължават до 30 юни 1975 г. да открият нови цехове за производство на стоки за широко потребление, които са търсени от населението. Въпреки затрудненията в стражичкото предприятие, цехът в Камен му дава възможност да изпълни с чест тази важна правителствена задача.

Цехът е нужен и на село Камен, и на района, защото ще създаде доимък за неговите жители. При това по-големите са необходими обединени и навременни действия от страна на ръководството на завода и общинския на роден съвет, за да укрени и успешно да се развие ново производство.

Наистина в завода се полага гат усилия и за доставка на оборудване и материали, и за обучение на младия работнически колектив. Но шест месеца след началото на експлоатацията в цеха не е довършена и все още не работи електрическата инсталация (4). В единия ъгъл на просторното хале е монтирана само една канцелария — две бюра, край които работят три жени. Съществуват възможности част от халето да се прегради за битови и складови помещения, да се сложи поради в цеха. Но за това не е помислено!

От друга страна, общинският народен съвет навърно смята, че с построяването на сградата неговите задължения към цеха вече са изчерпани. А трябва да се направи удобен захорват и транспортните средства път, да се набират нови работници, да се възпитават те в традициите на работническата класа...

В цеха видяхме затрупана различни вещи табела, на която пише: „ДСО „Металодеене. Завод за радиатори — Стражица. Цех № 6 — Камен“. Тази табела трябва час по-скоро да бъде окачена на мястото, което и се използва при найпълно подходящи условия!

Йордан ВЕЛИКОВ

Говорящ вестник „Урок на историята“

В чест на 9 май — Деня на победата — вчера по инициатива на партийната организация и ДКМС при Държавното строително управление — Велико Търново бе организиран говорящ вестник, озаглавен „Урок на историята“. Десетки строители, специалисти и служители с интерес изслушаха уводната статия от подполковник Лулански от ВВУ „В. Левски“. В нея се припомнят моменти от разгрома на хитлеристка Германия, оживява подвигът на съветския народ и неговата армия. Със затаен дъх бе посрещаното на територията на магнитфонен запис на генерал-полковник Владимир Стойчев.

Спомени за участието си в Отечествената война разказаха членовете на колектива Димитър Кабакиев, Христо Сандунджиев, Петко Моно и други. Техният разказ, съпроводен с подходяща литературно-музикална програма, върна всички към ония месеци преди 30 години, когато българските войници, под командването на маршал Толбухин дадоха своя принос за разгрома на фашизма.

Пред бюст-паметника на маршал Толбухин бяха положени венци и цветя.

Михаил МАНОЛОВ

Вълнуваща среща

По инициатива на партийното и стопанското ръководство на Завода за инструментална експирова в Дома Оряховица се състоя вълнуваща среща със съветски граждани, участници във Великата отечествена война — инж. майор Акулин Георги Владимирович, старшина Коваленко Василий Андреевич и инж. майор Рогов Герман Германович. Пред заводския колектив те разказаха спомени за войната. Срещата бе вълнуващ празник на българо-съветската дружба.

Иван ХАДЖИИВАНОВ

ХРОНИКА

МЕЖДУНАРОДНИЯТ ДЕН

на бившите политзатворници и концлагеристи и на пострадалите от фашизма чествуваха трудеците се от Горна Оряховица. Тържественото събрание се състоя във вторник. Доклад прочете д-р Златко Събев.

ОКРЪЖНАТА читателска конференция „Работническата класа — главен герой в живота и литературата“ ще започне утре в 9 часа в кино салона на Профсъюзния дом на културата във Велико Търново.

СРЕЩА на представители на Окръжния комитет на Комсомола в Кюстендил с курсанти от ВВУ „Васил Левски“ и донатори на Кюстендилски окръг се състоя във вторник в Дома на Народната армия във Велико Търново.

(Соб. инф.)

Никога война, никога фашизъм!

По случай Международния ден на бившите политзатворници, концлагеристи и пострадалите от фашизма — 11 април

Навършват се 30 години от великата победа над фашистка Германия. През пролетните дни на 1945 година под ударите на победоносно то настъпление на съветската армия рухнаха последните крепости на фашизма и мракобесното. В края на своя погром, за да заличат следите на едно от неизброимите си престъпления, хитлеристките изверги заповядаха да бъде унищожен концлагерът Бухенвалд, а намиращите се в него 21 000 концлагеристи — да бъдат избити. Но на 11 април 1945 година, само два часа преди да започне изпълнението на това чудовишно престъпление, концлагеристите събраха последни сили и под ръководството на съществувалата вече нелегална организация разгромяват есесовската охрана, разбиват вратите на лагера и излизат на свобода.

В чест на този безпримерен подвиг на бухенвалдци и в памет на жертвите в борбата против фашизма 11 април бе обявен от прогресивното човечество за Международен ден на бившите политзатворници, концлагеристи и на пострадалите от фашизма, ден на международната антифашистка солидарност. Този ден винаги ще напомня на човечеството за ужасите на онова време, за хилядите загинали, за преминалите през смъртта и останали живи борци, за крематориумите, затворите и концлагерите, с които бе осеяна окупиранията от хитлеристите Европа. През паметните дни на ужасите и варварството, между които са Май данек, Освешим, Дахау, Грених, Маутхаузен и много други, преминаха повече от 18 милиона мъже и жени, стари и деца от най-различни националности. Над 11 милиона от тях бяха изгорени, обесени и разстреляни.

Зверската си природа фашистите проявяваха, не само в лагерите на смъртта. И на шият народ даде свирели жертви в борбата против фашизма. През 1923 и 1925 година бяха избити без съд и присъда повече от 30 000 работници и селяни. В продължение на две десетилетия белият терор заливаше сърцата: през фашистките затвори преминаха 61 345 борци против фашизма и войната, от които 13 000 останаха на смърт. Повече от 30 000 обесени деца, хора на науката и изкуството, учители, лекари, юристи, работници и селяни бяха хвърлени в концлагерите. Големите лагери Голда вода и Ениккой или изпратени на работни греди в черните роти. По примера на хитлеристите българските фашисти опожариха 2139 къщи, избиха десетки хиляди партизани, ятаци и членове на техните семейства.

Неизмерими са страданията и разрушенията, на които бе подложено човечеството през Втората световна война. Но 11 април не само напомня за ужасите на миналото. Той е зов за бдителност, за борба против реакцията, нефашизма и милитаризма, за разоръжаване, мир и сигурност в света. В първите редици на мощното движение на антифашистките сили са борците от съпротивата, бившите политзатворници и пострадалите от фашизма. Те са верни на тържествената клетва, произнесена пред стените на Бухенвалд: да се борят срещу тези, които искат да възвърнат лагерите на смъртта, да бъдат последователни борци против всеки опит да се възроди фашизма и да се подпали нов световен пожар. Никога вече война, никога фашизъм! — е призивът на цялото миролюбиво човечество.

Л. БАРУТЧИЕВ

Рамо до рамо със съветските братя

След деветосептемврийската победа нашата обновена народна армия участва в рамо до рамо със Съветската армия във войната против фашистка Германия. Три български армии, наброяващи около 450 000 души, намирайки се в оперативно подчинение на Третия украински фронт, се включиха в бойните действия на съветските войски на Балканите (сесента на 1944 г.), а след това Първа българска, също в състава на Третия украински фронт участва във военните действия за освобождаване на Унгария и в преследването на фашистките войски в Австрия. В тези сражения българските армии даде 32 000 убити и ранени.

Активни борци против фашизма и капитализма от окръга.

ДА ПОМНИМ!

Преди петдесет години един от ридарите на бурната човешка съвест Ари Барбюс пише: „След като се докоснах до този трагичен хаос, ако не бях революционер, сигурно бих станал такъв.“

Вашият пример, българин, няма да бъде забравен! Изминала е една година от Деветосептемврийския преврат. Думата „фашизъм“ още не е навлязла в политическия речник на България, но погрозът на септемврийското въстание-арестите, побойците, убийствата, нечуваните цинизми на палачите са първата вноска в арсенала на фашистката диктатура.

И въпреки това „спасителите“ на България нямат кой да им каже: „Земля под краката им се тресе. Пролетната кръв не казвам.“ Опиенени от кървавото вино на властта, превратджии те Панков и Вълков не искат да изпускат. Те са готови да жертвуват страната, но да спасят правителството.

Годините след септември 1923-та се превърнаха в една дълга нощ на бесидите и разстрелите, нощ на безсъпнята изненада. Големият Вълков влиза отново в ролята на спасителя. В ръцете му е армията и той започва да: „Всички гарнизони и воени единици да влязат във връзка с местните органи на властта за съгласуване средствата за борба срещу комунистите и земеделските дружби.“ Пред всички трябва да се ликвидират най-способните, най-смелите носители на тези идеи — интелектуалците. В кратък срок да се съставят списъци на тези хора, за да може в даден момент да се унищожат всички техни водачи — виновни или невинни!

Най-способните! Най-смелите! Цветът на България! Месеци наред народният представител Петко Д. Петков търси възможности за убийствата по време на 9 юни. На 8 февруари 1924 година той внася интерелация в Народното събрание. Генерал Вълков трябва да отговори: „Кой предаде Ал. Стамболийски на палачите?“. Прекале не неудобен въпрос. Отговорът е категоричен — на 14 юни 1924 година Петко Д. Петков пада прозван от куршумите на наемни убийци.

В VIII полицейски участък с удушен смелост комунит Вълчо Иванов.

И отново в Народното събрание прозвучава гласът на народната съвест: „Кой ги уби? — Какви мерки взема правителството против безогледния терор?“. — пита комунистът Тодор Страшимиров.

И този глас трябва да заглъхне. Шест дни след убийството на Вълчо Иванов, Тодор Страшимиров е разстрелян... Убийците не са заложени.

Преследван от полицията се самоубива Яко Доронев. Убит са Димитър Кондов и Вела Пискова... Загиват чисти, неопетнени без да скриват принадлежността си към Комунистическата партия, но и без да отговарят на нито един полицейски въпрос. Доказателство за твърдото им държание е тяхната смърт.

Това са все още единични случаи. На Панков, Вълков и Русев е нужно масово клане. Те старателно се подготвят за „дадения момент“, когато „виновни или невинни“ ще бъдат избити хиляди.

Трагичният ход на събитията ускорява този очакван момент. Атакуват в София катедрала става сигнал за пускане в ход на полицейската машина, командувана сега от кървавия капитан Кочо Стоянов.

През нощта на 16 април 1925 година започва кървавата вакханалия.

Човечеството е потресено! Световният пролетариат на дига глас в защита на оцелелите си блях. Максим Горьки и Ернст Телман, Ари Барбюс и лейбярно ест жууд, заклемяват убийците, Галп-подарена стопаня същия на мъчениците. Прочели „Палачите“ на Ари Барбюс, над стени на затвора те пишат: „Ти влигаш глас в на защита. Окопите ни ста наха по-лек. Благодарим ти, Барбюс!“

Поклонниките на прекаланият пред подвиг, мъжеството и дълбоката вяра в бъдещето на хиляди те знаят и незнаят жертви на белия терор.

Човешката памет е безкрайна. За човешката памет няма давност!

Тодор ЕВТИМОВ

Музиката срази врага...

Наскоро нашето музикално изкуство загуби един от своите най-видни представители — виолин-виртуоза з. а. Васил Чернаев, лауреат на Димитровска награда. Концертната му дейност обхваща над 2500 концерта у нас и в чужбина, в които той щедро раздаваше таланта и сърцето си.

В живота на Чернаев един трагичен „концерт“ остави мрачни спомени, които винаги предизвикваха съзвучие в очите му.

„Вземим онака цигулка там! Ако в срок от 5 минути не докажеш, че си виртуоз, ще пръсна черепа ти!“ Студентите очи на коменданта на концлагера „Дахау“ гледат злобещо през монокла за затворник № 123017, който взема инструмента с разтреперани ръце. Звярът на сова пистолета си срещу лицето на музиканта. И започва смъртна схватка в един невидан дуел между салитата-нацист и великото музикално изкуство... Чернаев извива първите звуци на „Шаконата“ от Бах. Музиката се разлива между стени на залата, в която ежедневно се извършват масови екзекуции. Звярът е стреснат. Бавно сваля ръката си и нервно прибира пистолета в кобура. След последните звуци на цигулка със замах отираца затворника...

Минават години. Спомени за страданията в концлагера „Дахау“ избледняват, но жестокият спомен за този „концерт“, с който Чернаев спаси живота си, го изгаряше до последния миг на живота му.

Константин КОНСТАНТИНОВ музикален педагог

ОБРЕЧЕНИТЕ

Полицейското следствие беше към своя край. Жестокоста на фашистите — неопетнаема. Близко до месеца те се мъчеха да изтръпят от нас показания, каквито им бяха нужни. Стреляха се да се доберат до нелегалите, до техните явки, квартири, до останалите на свобода наши другари. Главната им цел бе да обезглавят съпротивителното движение в Дряновския край. Скалпеният процес на задържаните в съществената безопасност във Велико Търново 39 души от град Дряново и района, пока занятия, които те дадоха не задоволиха фашистите. Зато ва крояха кървава разправа с някои от задържаните.

На 5 април всички подведени под отговорност по З-Д трябваха да бъдат откарани в затвора във Велико Търново. Извиквайки ни един по един по списък, полиците отделиха някои настрана. Скоро се оформи малка рупичка — Или, Джо оров, Улин Русинов, братя Михаил и Пеко Деневи, Стефан Цонев, Генчо Колев, Иван Караиванов и други, всички минали не един път през полицейските звестии и затворите. Нашите другари откарваха първоначално във втори полицейски участък. Явно, палачите маневрираха, не смееха да ги изпратят в затвора, защото отсъстваше им щеше да озадчи другарите ни, щеше да стане достояние на гражданствата. То. От това най-много се страхуваха фашистите. След ден-два другарите ни, на групи, откарваха в затвора. Нас ни върнаха обратно — на най-тъмните килии на околностите управлене. В тях не достигаха никаква дневна светлина. Не знаехме кога е ден, кога е нощ. Длабо и шумът от улицата слабо се долавяше. Охраняваха ни много строго. Изведнъж нито навън ставаха при край на нундуха и го винаги от едни и същи полиците, когато в коридорите нямаше никого.

Отначало предположихме, че ще подновят разпитите. Основания за такива опасения имахме. При следствието фашистите успяха да се доберат само до една малка част от конспиративната ни дейност. Много наши другари оцеляха, продължиха да работят. Премазани и изтощени от инквизиции, се готвехме да посрещем нови изтезания. Но времето минаваше, а ни кога не изживяхме. Бяхме забравени, от нас никой не се интересуваше. Вече разбрахме — бяхме обречени...

През март 1944 година в много околностни центрове за неуспешна борба с партизанското движение се създадоха жандармерийски подразделения. В техния състав влязоха корупирани полиците, фашизирани личности, изверги, жадни за кръв и награди. Във Велико Търново жандармерийското подразделение се оглавяваше от садиста капитан Димитров — всеизвестен с кървавите си деяния над патриоти и мирни граждани. Той пожела да Дряновската конспирация да му се отдели няколко души — за кървавото кръщение на неговите хора. Обречени те бяхме ние.

Но във Велико Търново по това време имаше и по-трезво мислещи влиятелни управници. Те не бяха съгласни с тази кървава вакханалия — да не се скверни името на старата българска столица. По същите причини издаването на смъртни присъди на политически затворници във Велико Търново се изпълняваша предимно в Русе.

На 13 април бяхме откарани в затвора. Предстоеше да ни седи Плевенският военнополови съд.

Русин РУСИНОВ

Партийният актив — опора на заводския партийен комитет

Десетият конгрес на Партията посочи като главна задача все повече да се издига ролята на партийните комитети и организации като политически органи. Заводският партийен комитет в МЗ — Павликини винаги се е стремил неговата работа да бъде в тон с това изискване. В изпълнение на задачите на шестата петилетка ЗПК и цялата заводска организация навлязоха със значително подобрение в партийното ръководство на икономиката.

С насрещните планове, които бяха приети на основата на най-широко участие на производствените колективи, през първите четири години на петилетката ние трябваше да решаваме действително трудни, но реални задачи, които пронизаха от решението на Десетия партиен конгрес. Главното направление в тях беше по-нататъшната реконструкция и модернизация, усъвършенстване на технологичните процеси и усъвършенстване на нови производствени линии. Главната им цел бе да обезглавят съпротивителното движение в Дряновския край. Скалпеният процес на задържаните в съществената безопасност във Велико Търново 39 души от град Дряново и района, пока занятия, които те дадоха не задоволиха фашистите. Зато ва крояха кървава разправа с някои от задържаните.

С насрещните планове, които бяха приети на основата на най-широко участие на производствените колективи, през първите четири години на петилетката ние трябваше да решаваме действително трудни, но реални задачи, които пронизаха от решението на Десетия партиен конгрес. Главното направление в тях беше по-нататъшната реконструкция и модернизация, усъвършенстване на технологичните процеси и усъвършенстване на нови производствени линии. Главната им цел бе да обезглавят съпротивителното движение в Дряновския край. Скалпеният процес на задържаните в съществената безопасност във Велико Търново 39 души от град Дряново и района, пока занятия, които те дадоха не задоволиха фашистите. Зато ва крояха кървава разправа с някои от задържаните.

Радостно е, че тези усилия на ръководството и активите не отидоха напразно. Създадох се условия за увеличаване на производството на гранспалети от 90 на 300 броя месечно. Извърши се специализация и се увеличи броят на бетоносмесителите, като станяхме единствени производители в страната. Създадохме участък за производство на машини за керамичната промишленост и др. В резултат на всичко това планът за четири години на петилетката е изпълнен 134,8 на сто. Колективът обща работна сила да бъде съществен четири месеца предсрочно. С това изпълнение ще се осигури рът 50,8 на сто в сравнение с 1970 година. Общественият производствен персонал на труда на едно лице от промишлено-производствения персонал в края на петилетката ще нарасне на 168 на сто спрямо 1970. Те цифри показват, че заводският колектив преизпълнява решенията на Десетия конгрес на БКП и Националната конференция за ръкоувеличаване на обществената производителност на труда, че достойно ще посрещне XI конгрес на БКП.

Цялата тази дейност по същество се превърна в масова школа на стопанския и партийното ръководство за повишаване на неговото умение все по-успешно да решава главните проблеми в колектива. Тези задачи бяха решени с участието на всички комунисти, специалисти и на целия актив.

В своята многообразна масово-политическа дейност заводският партийен комитет, облягайки се на партийния актив, е отделил важно място и на новите почини и инициативи. Колективът първи в града и окръга пое високопатриотичната инициатива на героя на социалистическия труд Петър Брайков. Първа бе шлоесерската бригада на нашия активист Христо Мадарев, следвана от бригадите на Кичо Иванов, Костадин Еленков, Михаил Николов, Никола Камбуров.

Друга форма за поддръжане на връзката с активна е участието му в политическата учебна година. В изградените 20 просветни форми са включени всички партийни членове и 90 на сто от колектива.

Заводският партийен комитет всяка година организира срещи със специалисти, на които се прави оценка на тяхната обществена изобрателност и на ролята на специалистите в решаване на задачите на техническия прогрес.

Също така много сполучлива форма при нас се оказа ежемесечните срещи с целия актив. Те се ръководят от секретаря на партийния комитет или директора и на тях се докладва изпълнението на задачите през месеца, прави се оценка за работата на отделните производствени звена и функционални отделни. Главното, което по стигахме с тези ежемесечни срещи е активът винаги да бъде информиран по всички проблеми на завода.

Масово-политическата работа винаги се насочва към разясняване на новия подход при изпълнение на плана за шестата петилетка, на новите моменти в организацията на социалистическото съревнование, на комплексния характер на насрещния план, на борбата за решително налягане на загубата на работно време, за икономия на суровини и материали и др. Ежегодно доразработяната и допълвана система за организация на социалистическото съревнование стимулира и обхваща целия заводски колектив чрез лични и колективни обещания.

Всичко това създава условия за творческа изица на всеки активист, на целия колектив.

Митю НЕДЕВ секретар на заводския партийен комитет в МЗ — Павликини

АТЕЛИЕ ЗА СУВЕНИРИ

Едва ли има българин, по селит Велико Търново, който да не е отнесъл в сърцето си частица от неговата неогледна хубост. Влезли в съприкосновение с нея, хилядите туристи и гости често търсят характерни великотърновски сувенири. В отговор на този неспирен интерес пред по-малко от година във Велико Търново бе открито ателие за дърворезбовани сувенири с великотърновски мотиви. Сега в него работят четири ма възпитаници на Трешевската резбарска школа — Неделко Пенчев, Сашо Ковачев, Румяна Иванова и Неделко Бъчварова.

За кратко време младите резбари са усвоили вече над 20 модела резбовани предмети, които все по-често се срещат по магазините за сувенири. Приятно впечатление правят изцяло изработените дърворезбовани сервизи, красиви талерки, свещници, кутии за бижута, бонбонери, допи за моливи, резбовани наметки и други. В повечето от тях са вложени мотиви от старата търновска и арбанашка резба, която сполучливо се влистява и детайли от дървобоката древност. Малкит, но дружен творчески колектив работи върху нови десет сувенирни изделия, при изработката на които се използват кована мед и керамика.

В ателието упорито работят и върху създаването на резбована мебел и резбовани гавани за реставрираните старинни къщи и ценни паметници на културата.

Денчо КУЦАРОВ

Комсомолката Калинка Борисова от Завода за запаметяване устройствата редовно преизпълнява трудовите си норми и е сред челниците в социалистическото съревнование. Снимка: Иван ДИМИТРОВ

Филмите през април

През април почитателите на седмото изкуство от Велико Търново и окръга ще могат да видят на екраните някои нови игрални филми. Между тях са: „Плесницата“, „Свой сред чужди, чужд сред свои“, „В името на италианския народ“, „Кажете, че Уили Бойл е тук“, „Родство по избор“, „Сините врати на града“, „Москва-Касиопея“, „Престъпление в името на реда“, „На бой отиват само старците“, „Малки убийства“, „Невеста“, „Ден, който не се забравя“, „Секретният град“, „Виза за океана“. Представяме ви някои от филмите.

Цветният игрален филм от ГДР „РОДСТВО ПО ИЗБОР“ е създаден по едноименния роман на Гюте от режисьора Зигфрид Кюн. Филмът е един, страстен апел за човешкото

богатство и пълноценност, за таква устройства на света, което би дало хармонично решение на проблема за личността и обществото. В ролите ще видим Беата Тишкевич, Магда Вашаринова, Хилмар Тате и др.

Съветският игрален филм „НА БОЙ ОТИВАТ САМО СТАРЦИТЕ“ е възмущаващ, жизнеутвърждаващ киноразказ, който ни връща в годините на Втората световна война, сред изтребителите от една въздушна ескадрила, за да ни ги покаже в неповторимото им умение да съчетават нормалната си човешка дейност — склонността си към шеги, любовта си към музиката и... нежния пол, с ненавистта си към войната, с героическо си държание във въздуха. Сценарист, режисьор и изпълнител във филма е Леонид Биков. Участват още С. Подгорни, С. Иванов, Е. Симонова и др.

Новият чехословашки игрален филм „ВИЗА ЗА ОКЕАНА“, дело на режисьорката Лада Бойджиева, по сценарий на Емил Марков ни въвежда в трудното, изпълнено с рискове, но и романтика всекидневие на моряците от океанския риболовен флот.

Оператор на филма е Виктор Чичов. Ролите изпълняват Антон Горчев, Силяна Рангелова, Георги Стоянов, Кирил Господинов и др.

Доброволни трудедни в строителството

През пролетната ваканция учителите от Велико Търново се включиха масово в помощ на строителството. Те изпълняват с чест дълга призив-обещание пред Окръжния комитет на Партията. В кв. „Тригълника“ — Велико Търново отработиха по пет трудови учители и възпитателите от основно училище „Димитър Благоев“, СПТУ по електропромишленост „А. С. Попов“ и начално училище „Н. Вапцаров“. Прехвърлени са 450 000 тухли, почистени са над 32 апартамента.

В съревнованието между учителите сред най-добрият са Васил Янковски, Нешка Силева, Никола Папазов и Цопка Атанасова.

Тодор ХАДЖИЕВ

1975

година на
най-високи
трудови
постижения

Съревнование-април

КАК ОТЧИТАМЕ МЛАДЕЖКИЯ ДЯЛ

Системно ли се прилага „система“ за съревнование в селскостопанското производство?

Борбата за издигане културата на земеделието е неразривно свързана със социалистическото съревнование. Но ако потърсим мястото на Комсомола в решаването на тази отговорна задача, веднага бихме констатирали редица слабости при организацията на благодарната надпревара междоу младежките производствени единици.

Общо в районната комсомолска организация на територията на ПАК — Горна Оряховица те са 28. И много от тях са завоювали значителни успехи. Такива са младежките трудови колективи в Полски Сеновец, Обединение, Ма сларево, Полски Тръмбеш. Но все още се задоволяваме да отчитаме работата им по общи показатели и с цифри, пред които като че ли по традиция поставяме „около“, „над“ и други от този род. Често, за да дадем отговор на въпроса каква е младежката даял, използваме обикновена аритметика — например от толкова работници, толкова са младежи и като умножим съответния брой на средната заетост, получаваме „в общи линии“ младежкия дял.

Наистина, при нас съществува система (ако може да се нарече така отделни про

блясъци в това отношение) за водене и отчитане на съревнованието. Но тя се прилага само в дните на жътвата кампания и по време на бригадирското лято. А през така наречените „мъртви“ месеци?

Като че ли се интересуваме само от крайния резултат — например 450 килограма пшеница от декара. Но малко внимание обръщаме на това, как механизаторът-комсомолец е подготвил машината си, как комисиите са оценявали ремонта, не надникваме и в протокола за приемане качеството на подготовка на почвата и качеството на сеитбата. Едва ли ще е така, ако съществуват специални показатели, обединени от единна система за съревнование. Тогава непременно ще следим за изпълнението им, ще изискваме, ще контролираме.

Разбира се, за да се превърне в дело всичко казано дотук, съществува даял имаме — комсомолските работници. Голяма помощ могат да ни окажат дружествените ръководства. Но едва ли можем да си свършим работата докрай без намесата на партийните и административните ръководители, които да направят възможно въвеждането на една такава система.

Димитър ИВАНОВ
първи секретар на РК на ДКМС

Една от най-големите морални награди

По инициатива на ръководството на Захарния комбинат в Горна Оряховица и градските комитети на БКП и на Отечествения фронт в Долна Оряховица бе организирана Вечер на трудовата слава, посветена на работещите в Захарния комбинат жители на Долна Оряховица. Добрата дума, казана за тях пред семействата и съражданите им, е една от най-големите морални награди.

От откриването на Захарната фабрика преди десетилетия до наши дни в комбина та дават своя заслужен дял стотици долнооряховчани. Днес техният брой е 105 души. За пример със своя труд са Иван Цонков, три пъти награждаван със значката „Отличник“ на Министерството на земеделието и хранителната промишленост, Пана йот Панев, Димитър Панев, Христо Кирчев, Петър Сера и др.

Иванка Величкова, Еню Аврамов, Йорданка Дервишева и много други първенеци в производството.

С топли приветствени думи към всички работници, към техните семейства и жители на града се обърна заместник-директорът на комбина та Марин Генчев. Поздравление от името на ГК на БКП и ГК на Отечествения фронт поднесе Петра Расланова, секретар на градския партийен комитет. Вечерта на трудовата слава завърши с поздравителен концерт на самодейни колективи към Дома на културата в Захарния комбинат.

Иван ХАДЖИИВАНОВ

И по-икономично, и по-качествено

През последните години за водят за училищна мебел и пособия „Кирил и Методий“ в град Елена бе обновен. В строя влезе модерна производствена сграда, където бе създадена поточност в производството на училищните мебели. В началото на седмтата петилетка ще бъде извършена реконструкция и на дая за производството на мебели за обзавеждане на детски градини, като продукцията ще се увеличи около четири пъти. Ако трябва да се потърси ефектът от тази модернизация и реконструкция, а и от ентусиазма, с който колективът ре

Фондът на бригадира — действителност или само добро пожелание?

От 1 стр.

ДЕЙСТВИТЕЛНОТО ПОЛОЖЕНИЕ

Йордан МАРИНОВ, бригадир в ТКЗС — Килифарево: Бригадир съм от 15 години. За съществуването на фонд на бригадира досега не съм чувал. Ако има такъв, той може да ми помогне много в работата. Сега при вкореняването на лозиките има хора, които заслужават да се стимулират и ако наистина мога да направя това, не съм ефектът сред останалите ще бъде голям. Смятам, че мога да преценя кой заслужава да бъде поощрен.

Велика ИВАНОВА, бригадир в ТКЗС — Килифарево: Фондът на бригадира може да помогне за повишаване на нашата авторитет сред производствениците. Тогава ще можем да проявяваме по-голяма възискателност, да ги караме да се съревновават помежду си. За нередност при разпределение на средствата и дума не може да става. Кой би посмел да я допусне пред лицето на цялата бригада. По-добър обществен контрол едва ли може да има.

Марко ГАНЧЕВ, зам.-председател на ТКЗС — Килифарево: Съревноваването при нас се отчита тримесечно, а в краевефермата — всеки месец. Случи се така, че тази година още не сме го отчитали нито на полето, нито в животновъдството. Сега обаче подучихме методиките от АПК и ще се заемем с него. За фонда на бригадира ние ем, но не сме го прилагали.

Сега в края на март го приехме на разширено заседание на управителния съвет...

НЕДОВЕРИЕ ИЛИ ИНЕРТНОСТ

Според думите на заместник-председателя няма място за безпокойство. Досега, три месеца от решаваната 1975 г., не е водено съревнование, но вече ще се води. Фондът на бригадира не е създаден, но управителният съвет вече го е приел. Ала как да се поярва на тези хубави думи, когато е трябвало да минат три години от излизането на документа, за да се сети най-после УС да се занимава с него. Междувременно за тези три години със счетоводните работници са организирани два специални, освен традиционните ежегодни курсове за разясняване на наредбата, излезе дори постановление за преките ръководители. Бригадирите в Килифарево обаче още не знаят, че има такъв фонд. А точно сега, когато трябва да се вкоренят 7 млн. лозички и хората не достигат, той им е толкова необходим. Неговото използване би могло да запълни и онзи голям вакуум, породен от инертността на ръководството на ТКЗС в областта на съревноваването през изминалите дни на 1975 г. Би могло, но...

Истината изисква да се каже, че Килифарево не е само единственият лош пример, но-скоро стопанството е един типичен случай на отношение към фонда на бригадира в окръга.

Един председател на АПК заяви: „Предвидените средства за фонда в края на годината се раздават на хората. Има ли смисъл да се вдига шум тогава...“

В стопанствата и териториалните клонове допълват това изказване със съмнението, че бригадирите няма да могат да изразходват обективно своя фонд. А не е ли смелно в случая недоверието да се поверят няколко хиляди лева на хора, на които е поверено производството за стотици хиляди? Не е ли по-скоро недоверието само аргумент за оправдание! А в същата наредба, която регламентира неговото създаване, има специална точка: „Нарушенията по наредбата се усъществяват с актове, съставени от контролните органи (в случая Окръжния държавен инспекция по труда и управлене „Държавен и финансов контрол“). Въз основа на актовете се издават наказателни постановления.“

Колко странно звучат тези думи — „наказателно постановление“, когато за досегашното нарушаване на наредбата от стопанствата никой не се е сетил да им направи дори и бележка...

Някои могат да възразят — каква връзка има фондът на бригадира със съревнованието, щом не съществува в условията. А в действителност може ли да се намери по-голямо условие за разгръщане на съревноваването вътре в производствената единица от фонда на бригадира?

Николай ТОМОВ

Люта надпревара минифейлетон

Заканите за разгаряне на надпревара ставаша все по-люти. Толкова люти, че на всички им залюта в очите. А като свърши организираният през работно време събор, започнаха да търсят лек против лютиците. И го наидоха в приказките сладки Продължиха си коментарите за трудовата дисциплина и за надпревара и чувстваха как им минава лютичината в очите. Когато вече им беше минало наляло и можах да видят часовниковите стрелки, с радост констатираха, че бяха останали петнадесет минути до свършването на работното време. Измисли си ръцете и си тръгнаха, като се заканяха люта на другия ден да подхванат люта надпревара.

Л. СВОБОДКИН

Съревнованието „Повеля и дълг“

Беседа с инж. Кънчо КОЛЕВ, председател на ОКЗС на работниците от машиностроенето

Наскоро в Чирпан се събраха представители на 54 машиностроителни предприятия и профсъюзни дейци от 8 окръжни комитета на Профсъюза на работниците от машиностроенето, за да отчетат резултатите от съревнованието „Повеля и дълг“ през юбилейната година. Чест за окръга е, че сред наградените са и две наши машиностроителни предприятия, а също така и Окръжният комитет на профсъюза във Велико Търново. По този повод председателят на редакцията се срещна с неговия председател инж. Кънчо Колев и води следния разговор:

— Другарю Колев, бихте ли споделили с читателите на вестника някои подробности за това междоокръжно съревнование — по какъв повод се води, какви са показателите, наградите.

— В отговор на Обръщението на ЦК на БКП, Министерския съвет и ЦС на Българските профсъюзи Радио Стара Загора, ЦК на Профсъюза на работниците от машиностроенето и неговите окръжни комитети в началото на 1974 г. организираха в чест на 30-годишнината от социалистическата революция в България радиосъревнование между машиностроителните и металообработвателните предприятия. 54 колектива се включиха в съревноваването за най-висока обществена производителност на труда и най-голяма икономия на суровини, материали, енергия и горива. Радиосъревноваването се води през цялата година с три временни класирания — в края на първото, второто и третото тримесечие. Крайният отчетане и награждаване на първенците стана през март тази година. А наградите са цветен телевизор, радиограмофон, магнитофон, фаянсова грама и парични.

— Какво бе участието и как се представиха колективите от нашия окръг?

— В началото от нашия окръг в съревноваването се включиха осем предприятия. След изтичането на първото тримесечие броят им се увеличи с още три. В крайно

щата промишлена продукция трябва да парасне с 19,7 на сто спрямо постигнатото из изпълнение през 1974 година; производствеността на труда — с над 11 процента; със същите темпове трябва да нарастнат и останалите показатели. В отговор на Обръщението на ЦК на БКП и в чест на XI партийен конгрес машиностроителите от окръга посочиха изисванията за изпълнение и при изпълнение на плана за 1975 година и шестата петилетка — един месец предсрочно. Особено внимание от страна на Окръжния комитет и на заводските профкомитети беше отделено на социалистическото съревноваване за мобилизиране силите на колективите.

През изминалите три месеца обещанията се изпълняват. Най-добри резултати постигна колективът на Заг да за инструментална експлоатация в Долна Оряховица, който на 14 март изпълни плана за шестата петилетка и до края на годината ще произведе продукция за над десет милиона лева. Колективът на Завода за телефонни електродвигатели — Велико Търново започна годината добре. Петилетката си план изпълни в края на март и в останалите месеци ще произведе в годината над десет милиона лева. За предсрочно изпълнение на петилетките си планове войоват и колективите на МЗ „Червена звезда“ — Дебелци, Механически завод — Лясковец, МЗ „Зар“, — Павликени, За вода за топлина излезли — Суходол, МЗ „Белица“ — Килифарево и други. Нека се надяваме, че чрез непрекъснатото участие на социалистическото съревноваване трудовите колективи от нашия окръг ще завоят още по-големи успехи.

— Споделете, ако обичате, с какво се характеризира съревноваването сред машиностроителите в окръга през предходната година.

— Пред машиностроителите през 1975 година стоят отговорни задачи. Обемът на об

труд в
слава 75

Изпълнили петилетните насрещни планове:

Анка Рафаилова Славчева, тъкачка във фабрика „Васил Мавриков“ — Велико Търново, носителка на орден „Червено знаме на труда“ и „На роден орден на труда“ — златен, обучила над 40 млади работници.

Илдиха Стефанова Станева, тъкачка във фабрика „Васил Мавриков“ — Велико Търново, постоянен носител на званието „Най-добър в професията“ обучила над 20 млади тъкачки.

„ОПЕЧАЛЕНА ФАМИЛИЯ“ НА ВЕЛИКОТЪРНОВСКА СЦЕНА

Като гледам „Опечалена фамилия“ от Бранислав Нушич на сцената на Велико-трновския театър, отново разбирам високата памет и величествен прием, на който се радва у нас класикът на югославската комедия. С безпощаден реализъм, сърдечна глъбина и не поправен комедийен чар познатият драматург прониква дълбоко в комедийните характери, майсторски води комедийната колесница, разкрива елементарните чувства и себични ползновения на своите герои, стъпка проиява обща жалката им „имуществени“ страдания, изважда на показ уродливата им еснафска същност, произнася сатирична присъда над един обречен свят.

Гост-режисьорът успешно осъществява сценичната реализация на „Опечалена фамилия“. Добре обмислена, завършена цялостна художествена рамка на постановката, сложна, отлично разчетена партия на сценичното действие и на конфликтния сблъсък на действащите лица, подчертан стремеж към гротеско, стигащо до карикатурата разкриване на комедийния персонаж, бурен темпоритъм, който ражда комедийен подтекст и води своеобразните приливи и отливи в сценичното пространство, ярка творческа изява на актьорите, подказва ни и поощрява от режисура, търсене на неповторимо оригинален, зрелищен рисунок на отделните роли при категоричен приоритет на ансамбъла (една от най-добрите страни на постановката) — такива са основните характеристики особености и режисьорското кредо на Райко Радойкович.

Тази постановка се характеризира с висок професионализъм и отлично познаване на сценичните закони и буди надеждаващи мисли и чувства

Сцена от комедията „Опечалена фамилия“ с участието на Томица Петева (Даница), Мария Мусакова (Симка) и Николай Цанков (Агатон Арсич)

за взаимната художествена изгода на побратимите градове. Постановката е благо-латна основа и добра школа за нагряване на професионален опит.

Радостно е, че актьорите навлизат в този труден жанр с повишен интерес и амбиция. Ангажиран, активен, на места устремен с цялата си психофизическа нагласа за едно голямо сценично напрежение, което изисква точна перспектива на ролята и на обрисуване и максимално използване на творческия потенциал на Николай Цанков. Неговият Агатон Арсич прави героични опити да „даници еснафска стъпка, алчна и решена на борба докрай като самият него, на своята египетска по-требицелска същност. Така виждаме Николай Цанков, познатият изразител на идеи по-политическите акценти в много постановки, човека на съвременните, улегнали, „тежки“ характери от близкото ни минало в друга светлина — благоприятна и нова шриха в дългогодишната практика на опитния актьор. И следващия образ, в нас се прокрадва само едно изискване — за по-явен комедийен планеж и по-ярка комедийна яркост в играта му.

Тякомо с ярки приспособления, в духа на гротеската близост в действието Гина на Лина Ковачева, Сарка на Мария Шивачева и Прока Пурч на Иван Дамьянов. С подчертана хипербола, остра характерност, стигащи до крайните очертания на откровенията карикатура и шаржа, с по-голямо или по-малко чувство за мярка и художествена деформация, те сякаш правят опит да разчулят формите на старата традиционна „серозна“ комедия. По-пестелив, по-уравновесен, по-близо до познатата комедийна традиция, Бо-ян Беров води своя Танасиев към едно пълно обезличаване, духовна деградация и опустошеност, без да събуди каквато съчувствие в сърцето на зрителя — явно отражение на дълбокия сатиричен заряд на пиесата. Интересно и оригинално е търсен образът на Мина на Слави Монево, но за съжаление той стои до известна степен встрани от ансамбъла, недостатъчно активен и без пълнокръвна комедийна изява, така настоятелно търсена от режисура. Томаца Петева и Христо Цанков успяха до голяма степен да доведат до съзнанието на зрителя контрастната на отряцанието, антипода на грозното и безобразното.

В постановката яркостта на художествените изразни средства и крайната им гротескна изява не всякога съот-

ветствуват на техния художествен еквивалент и чувството за художествена мярка понякога се нарушава. Така се откъсва опасността сатирично осмислените от автора герои да станат занимателни, забавни.

В цялостния замисъл и в жанровата определеност на постановката, поради недостатъчна овладяност на средствата на жанра и строгата му специфика, в актьорските превъзбуждания, художествените изразни средства в актьорската игра и художествените приспособления се замесват ту от класическия арсенал на традиционната комедия, ту от прийоми те на крайната гротеска и това води до известно разнотипие — другият недостатък в общата работа над пиесата.

Но въпреки това „Опечалена фамилия“ е нова крачка напред в художественото развие на театъра.

Георги МОЛЕВСКИ

ЧЕТВЪРТИ ОБЩОКОМБИНАТСКИ ФЕСТИВАЛ В СВИЦОВ

В неделя се състоя четвъртият общокомбинатски фестивал на художествена самодейност в хинкомбинат „Свицлов“. Свицлов. В продължение на 8 часа на сцената показаха своето изкуство 9 самодейни колектива с 320 участници. Това бе тържество на младостта, дремало под знака на 100-годишнината от Априлската епопея и Освободителната война и на 30-годишнината от победата над фашистка Германия. За четвърти път младите хиници показаха, че освен да произведат възшебно, влакно, те умеят да създават и изкуство. Компетентно жури оцени равнището на тазгодишния фестивал като по-високо от миналогодишното. Постигнати са по-голяма масовост и жанрово разнообразие, по-високи художествено творчески

результати, ярка политическа насоченост, което е сигурна гаранция за бъдещи те успехи на самодейното изкуство.

За четвърти път колективът на Шапелния завод зае първото място. От индивидуалните изпълнители най-добре се представиха рецитаторите инж. Огняна Габровска и Митко Петков, изпълнителите на народни песни П. Сотиров, Мария Димова и Ангел Ангелов.

С най-добър рецитал се представи колективът на ТЕЦ. За най-добър танцов състав бе признат този на Шапелния завод, а за най-добър хор — хорът при администрацията. Първото място си поделиха малката вокална група при Шапелния завод и женската вокална група при ОТКК.

Венера БЕЕВА

ФИЗКУЛТУРА, СПОРТ, ТУРИЗЪМ

Художествена гимнастика

„Сребърните“

второразредничи

Отново голяма радост ни донесоха малките приятелки на художествената гимнастика в старинния град. На завършилото в неделя в зала „София“ в столицата ренублканско първенство за II разред отборът на „Етър“ се представи отлично. Компективът от възпитаници на спортното училище във Вели-

ко Търново и подготвен от преподавателката Тодорка Златкова, този състав пешно премери сили с най-добрите в един силно оспорван шампионат.

Борбата бе наистина драматична. По волята на жребия нашите момичета трибваше да открият със задължително упражнение без уред. Веднага дойде и волното упражнение с топка. Всички останали отбори — наши преки съперници в борбата за челните места — започнаха едва след като бяха минали вече двата уреда за етър. То бе донесох четвърто място във временната градация. Оставаше обаче последният уред — обръчът. Сега пък „Етър“ трябва да играе по следен. Една след друга преминаха състезателките от останалите състави. Дойде ред и на „вioletовите“ момичета. Всички изпълниха отлично трудните комбинации и за служиха аплодисментите на зрителите.

Автомобилно рали

На 12 и 13 април окръжното автомобилно рали се събра във Велико Търново състезатели от нелния окръг. От 15 часа на 12 април по бул. „Д. Иванова“ ще се състои скоростно състезание в 3 обиколки Трастето на разни, чийто старт е на 13 април в 8 часа пред театъра. Дълго 251 км. преминава през Шереметия, Косарево, Златарина, Еленя, Средни колиби, Килпарево, Дебелев, В. Търново, Балван, Емен, Павликени, Д. Линица, П. Тръмбеш, разклонява край Самоволене, Г. Орхановина, Драгичево, Шереметия, финала през Апелно управление Тук от 11:30 започва майсторско управление на автомобилите.

За осигуряване на безопасността на зрителите ще бъде спорно движението по затворения скоростен маршрут на бул. „Д. Иванова“ и между селата Драгичево и Шереметия. На останалите места движението няма да се спира. Умозават се зпитеат те да застават на безопасни места, а водачите се задължават да преминават с безопасна скорост и повишено внимание. Нужно е родителите да не допускат асната самостоятелно да наблюдават състезанието!

Да не забравяме — безопасността изисква най-строга дисциплина на най-точно спазване на правилата за движение от водачи и пешеходци!

Христо БАСАРОВ

НАКРАТКО

ОТ ЛИВАН СЕ ЗАВЪРНА
ХА футболите на „Червено знаме“ (Павликени). От 27 март до 4 април те участваха в турнир с три лигавански отбора и постигнаха следните резултати: завършиха 2:2 с „Хоментен“ (Бейрут), след като волеах в резултата до 88-та мин. Голът вте отбеляза Иванова; побе-диха младежкия отбор на Бейрут с 5:2 с голове на Борисов — два, Колев, Иванова и Панов. Накрая червенознаменци заслужиха специалната купа като победи-тели в турнира.

Йордан ДРУМБЕВ

ВОЛЕЙБОЛНИЯТ ТУРНИР, организиран от КМС при ОНС и волейболната секция на „Етър“, по традиция събра отбори — пионери и младша възраст девойки от Велико Търново, Русе, Варна и Шумен, сред които двойна победа спечелиха русенски. Втори пионерици са „Черно море“ (Вч), следвани от „Етър“ и Шумен, а при девойките младша възраст — втори са етърки, „Черно море“ и Шумен. Завърши и волейболният турнир за купата „Велюла завара“, организиран от Окръжното управление на Окръжната организация на управлението в Ямбол, Ст. Загора, Русе, Габрово и В. Търново. На финала достигнаха шесторките на Ямбол и Велико Търново. Купата спечелиха гостите от Ямбол.

Веселин ВАСИЛЕВ

КУПАТА „БАЧО КИР“ на ренублканския турнир по футбол в Плевен кени бе спечелена от отбора на Старозагорски окръг. Ето резултатите от последните два дни: Ст. Загора — Ловеч 3:0, Габрово — В. Търново 1:0, Габрово — Ловеч 4:1, Ст. Загора — В. Търново 1:1. Втори са Габрово, следва — великотърновски отбор, четвърти — Ловеч.

Ирина ГЕОРГИЕВА
[ТЪРНОВСКАЯ]

Йордан СТЕФАНОВ

Търновград през погледа на една руска жена

Нашата фамилия е Терновска. Много пъти съм се мъчила да си обясня откъде идва и никогато не съм стигала до отговор. Тя е била фамилия на моя дядо и прадедо.

Ние сме коренници московчани, а това означава, че освен семейните традиции, на които баби са пазили и предавали от поколение на поколение книги, ноти, медальони, грамоти, между които се намират и дневник с родословното дърво. С една дума, на мери се нещо много интересно и учудващо. Там, в Москва, в ръцете ми попадна проспекта на един от търновските манастири. Изведнъж сърцето ми заби, готово да изхвърне. Пред мен стоеше снимка на църковна стена, на която ясно беше написано: Терновские... Никого по-рано не ми е идвало на ум да съпоставя думата Търново и моата фамилия. В средните векове Търново се е пицело с „е“. По логиката на нещата Терновските показва, че това са изселници от Търново.

Какво знае обикновеният московчанин, неспециалист по славянска история, литература, филология за Търново? Почти нищо.

Аз знаех, че то е стара столица на България и че един художник-българин, живеещ в Подмосковието, всяко лято идваше в Търново да рисува... А това не е малко, за да заинтригува въображението ми.

Има много красиви места по земята, които пленяват съзнанието, които като че ли спират времето: изгрев от Ай-Петри (върх в Крим, от който се вижда изгряващото от морето слънце), Кижи, който е наречен „северна симфония“, митическото езеро Байкал. Такова именно място на земята стана за мен неочаквано и Велико Търново.

Известно е, че когато очакванията на човек са големи, обикновено той се разочарова. Въпреки това аз попаднах веднага под хипнотиза на думата Арбанася. А по-нататък, като в приказка, с всяка крачка ставаше все по-миле ресно. Показваха се стени на Царевец. А тези скали ги е имало и „тогава“! Те всички са видели. И аз веднага влизам в безмълвна душевна беседа с града, с реката.

Всички участници получиха диплом на ЦК на ДКМС и на Министерството на народната просвета.

Нина ИВАНОВА

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 10 АПРИЛ

10.00 — По света и у нас: 10.25 — „Празник в...“ — предаване за децата: 10.40 — Училищна програма: Астрономия — „Хоризонт“; 11.05 — Хроника за времето; „Училището“; 11.25 — Човекът в литературата: „Човекът-хорей или мит“; 12.10 — Симфоничен концерт (ТВС Плевен); 12.30 — Информационен дневник: 16.50 — ПТЗ „Звезда“ — предаване за пионери; 17.20 — „Майка и дете“; 17.30 — Новини; 17.40 — Дела, плановете, перспективите; 17.50 — „Седмична на гората“ — публицистично предаване; 18.40 — Хокей на лед: СССР — Финландия — среща за световно първенство, трета третина; 19.30 — Концерт: народна музика: Кавал и свиря, глас и бубне; 19.45 — Лека нощ, деца: „Бурани“; 20.00 — По света и у нас: 20.25 — „Изчезналите доробие“ — игрален филм на ГДР; 21.30 — „Човек за човека“ — публицистично предаване; 22.00 — „Синтез“; 22.25 — Новини; 22.35 — Хокей на лед: СССР — Швеция — среща за световно първенство, трета третина.

ПЕΤΚ — 11 АПРИЛ

10.00 — По света и у нас: 10.25 — „Изчезналите доробие“ — игрален филм на ГДР; 11.30 — „Бойната“ — предаване за Очерствяваща на ГДР; 12.30 — „Майка и дете“; 12.10 — Протипо-пожарен курс: 12.30 — Информационен дневник: 17.30 — Новини; 17.40 — Една звездичка светят от граница: „Помощник-картезиан“ — предаване за пионери; 17.50 — Човек с главна буква“ — публицистично предаване (ТВС Русе); 18.10 — За изчавашите руски език: 18.30 — „Потата“; 18.50 — „Ние помним“ — публицистично предаване; 19.20 — „Особождението на Европа“ — документален филм; 19.50 — „Помощник-картезиан“ — предаване за пионери; 20.00 — Време; 20.30 — Изчавашите руски език; 20.50 — „За балета“ — обзорно предаване за най-ярките постижения на съветския балет през 1974 г.; 23.05 — Новини.

СЪБОТА — 12 АПРИЛ

10.00 — „Една звездичка светят от граница“ — предаване за пионери; 10.15 — „Особождението на Европа“ — документален филм; 10.45 — „За балета“ — обзорно предаване за най-ярките постижения в светското балетно изкуство през 1974 г.; 12.00 — Минут по случай 30-годишнината от освобождението на концетрационния лагер Бухенвалд; 13.30 — Информационен дневник: 14.00 — Програма на радиото: 14.15 — Младината д-р Ивиза — съветски игрален филм; 14.45 — „Франсис в изгубения рай“ — „Червените негри“ — сериен научнопопулярен филм; 17.10 — Празник в детската градина“ — предаване за децата; 17.30 — Новини; 17.45 — Спортна мозайка; 18.00 — Програма, посветена на международния ден на децата и на космическите изследвания; 18.05 — Градът на бъдещето“ — детски филм; 18.20 — „Космонавти“ — документален филм; 18.45 — Песна на първите космонавти; 19.05 — БТ за Интервюта: концерт на ансамбъла за народни песни и танци „Родопи“ в Смолян; 19.50 — Лека нощ, деца: „Климент пее и рисува“; 20.00 — Панорама; 21.00 — „Голямата любов на Балкан“ — филмов епизод; 21.55 — XXV фестивал Сан Ремо — Италия; 22.40 — Новини.